

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Jean Kornél (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Varga Tamás (címe) ügyvéd által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2010. december 7-én kelt 12.P.28.613/2009/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 57.000 (ötvenhétezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperes azzal, hogy nyalónak, eltökélt nyalási szándékkal élőnek titulálta, megsértette a személyhez fűződő jogát.

Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, elégtétel adására kötelezését és 400.000 forint nem vagyoni kártérítés iránti igényt is előterjesztett.

Előadta, hogy az alperesnek a ... honlapon való bejegyzését követően szakmai objektivitását megkérdőjelezték és olyan színben került feltüntetésre, mintha ... alpolgármesterrel bárminemű személyes kapcsolata, viszonya lenne.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Azt elismerte, hogy a felperes által sérelmezett fórumbejegyzés tőle származik, azonban a kifejezőmódja, az alkalmazott ragozás és azok variánsai bevett újságírói, publicisztikai fordulatnak minősülnek, így véleményként nem jogsértők.

Elismerte, hogy bántóan kritikus akart lenni, azonban nem lépte át az arányosság követelményeit.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes a ... internetes portálon ... napján tett bejegyzésével, mellyel a felperest „eltökélt nyalási szándékkal” élőnek jellemezte, „nyalónak” titulálta, megsértette a felperes emberi méltóságát, jóhírnevét.

Az elsőfokú bíróság az alperest a további jogsértéstől eltiltotta.

Kötelezte, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül a ... honlapon adjon elégtételt az alábbiak szerint: „Bocsánatot kérek ...-tól, amiért a ... internetes portálon ... napján „nyalónak” neveztem „eltökélt nyalási szándékkal” élőnek tituláltam.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 250.000 forint nem vagyoni kártérítést és 20.000 forint perköltséget.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a felperes nem vagyoni kártérítés iránt előterjesztett keresetét elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy 36.000 forint, míg a felperest, hogy 9.000 forint le nem rótt eljárási illetéket fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet indokolásában ismertette a Ptk. 76. §-át, a 78. § (1) és (2) bekezdését.

Rögzítette, hogy az nem volt vitatott, hogy a sérelmezett fórumbejegyzés az alperestől származott, ami az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem tényállításnak, hanem véleménynyilvánításnak minősül.

Az alperesi megfogalmazás azonban olyan sértő, bántó, lealázó kifejezőmódot tartalmazott, ami a személyiségi jog polgári jogi eszközeinek alkalmazását teszi indokolttá. Megállapította, a „nyaló” kifejezés idézőjellel való ellátása, annak sértő, megalázó, lealacsonyító jellegét nem anulálta.

A kártérítés iránti kereseti kérelem vonatkozásában a Pp. 164. § (1) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy a felperest terhelte annak kétséget kizáró bizonyítása, hogy megítélése negatívan változott az alperesi fórumbejegyzés miatt. A bejegyzésekből, továbbá a meghallgatott tanúk vallomásából az elsőfokú bíróság álláspontja szerint megállapítható volt, hogy az alperesi kijelentés okán a felperes szakmai és emberi megítélése is hátrányosan változott, amelynek kompenzálására 250.000 forint nem vagyoni kár megítélését találta indokoltnak, míg az ezt meghaladó keresetet elutasította.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. §-a alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte a határozat megváltoztatását, a kereset elutasítását.

Álláspontja szerint a sérelmezett kitételek a véleménynyilvánításhoz fűződő jog körébe tartoznak, így emiatt a felperesnek immateriális kára nem keletkezhetett. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy „fórumírása” a tényeken alapult és annak jelentős része a magánjellegű tevékenységgel foglalkozott. Azt sem értékelte, hogy a nyalni ige átvitt értelmét használta, amellyel a felperesi „dörgölözést” kifogásolta, és a szavak idézőjelbe tételével pedig kizárta a vulgáris értelmezést. Hivatkozása szerint a „nyal” és „nyaló” kifejezéseket a

hétköznapi, általános értelemben a szolgai módon történő hízelgés szinonimáiként is használják és elfogadják.

Kifogásolta, hogy a felperes a kárát nem bizonyította, és az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a felperesnek írt kritikákat.

Közölte, hogy véleménye megfogalmazásával nem okozott személyiségi jogsértést, és ezen túlmenően a felperes nem bizonyította, hogy őt milyen formában érte nem vagyoni kár. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elutasította ... tanúkénti meghallgatására irányuló indítványát.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Változatlanul állította, hogy az alperes fórumbejegyzései a „nyalok, eltökélt nyalási szándék” kifejezések indokolatlanul sértők, bántók, lealázók, amellyel az alperes túllépte a szabad véleménynyilvánításhoz fűződő személyiségi jogot.

Rámutatott arra is, hogy az alperes a perbeli településen véleményformáló személynek minősül, így ha kritikája önkényes, nem felel meg az emberi gondolkodás ítéletalkotás elemi szabályainak, akkor azzal megkérdőjelezi az újságírói hivatáshoz való hozzáállását, szakértelmét, hozzáértését.

A kártérítés iránti igény tekintetében előadta, hogy testi, lelki életminőségét hátrányosan befolyásolta az alperesi fórumbejegyzés, és bátorító jelleggel hatott más személyek kritikájára, bírálatára.

Az alperes fellebbezése alapos.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredményeként a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetésével azonban - a fellebbezett részt tekintve - a másodfokú bíróság nem értett egyet.

A Fővárosi Ítéltábla az alperesi fellebbezésben foglaltak alapján az alábbiakat emeli ki:

A Ptk. 78. § (1) bekezdése biztosítja a jóhírnév védelmét, amelynek megsértése akkor valósul meg, ha valaki más személyére vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel vagy való tényt hamis színben tüntet fel [Ptk. 78. § (2) bekezdés].

A hírnév a személy társadalomban betöltött szerepének értékelését befolyásoló ismereteket jelenti. Jóhírnév sértőnek az olyan közlések tekinthetők, amelyek objektíve nem felelnek meg a valóságnak, és hátrányosan befolyásolják az érintett személy társadalmi értékelését.

A nyilatkozatok értékelésénél figyelemmel kell lenni arra is, hogy a sérelmezett kifejezések, mondatok nem ragadhatók ki a szövegösszefüggésből és a bíróságnak minden esetben az adott tényállás, a kifogásolt szöveg, a szóhasználat alapján kell döntenie abban a kérdésben, hogy megvalósult-e jogsértés.

Rámutat a Fővárosi Ítéltábla arra is, hogy az Alkotmány 61. § (1) bekezdése azt is biztosítja mindenki számára, hogy a Magyar Köztársaság területén szabadon éljen véleménynyilvánítási jogával, így mindenkinek joga van arra, hogy nézeteit közölje, kifejtse, azonban az nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével.

Az Alkotmánybíróság a szabad véleménynyilvánítással kapcsolatban a 36/1994.(VI. 24.) AB számú határozatában kimondta, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi, ebből következően a védelem az olyan gondolatokat, elveket és nézeteket is megilleti, amelyek sértőek, meghökkentőek vagy aggodalmat keltenek, tehát a véleménynyilvánítás szabadsága mindenféle közlés szabadságát magában foglalja, függetlenül a közlés módjától és értékétől, valóságtartalmától.

Ugyanakkor jogsértő az a véleménynyilvánítás, bírálat, értékelés, amely részben tartalmában, részben kifejezőmódjában túllépi a szabad véleménynyilvánítás megengedett alkotmányos határait.

A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló adatok alapján azt állapította meg, hogy a peres felek azt nem vitatták, hogy a ... internetes honlapon az jelent meg ... alpolgármester ötödik gyermekének születése alkalmából írt felperesi cikke reagálva, hogy az alperes szerint az alpolgármester családi élete a „közösségeket érintő kommunikációs fórumon” „nem való kiemelt hírnek”. Emiatt az alperes annak a véleményének adott hangot, hogy a főszerkesztő asszonynak, a felperesnek „eltökélt nyalási szándéka van az alpolgármester iránt” és őt nyalónak titulálta.

A másodfokú bíróság vizsgálva a hírportálon megjelent teljes írást, annak tartalmát és szövegösszefüggéseit is arra az álláspontra jutott, hogy a „nyalás, nyaló” megjelölés az adott helyi közösséggel kapcsolatos gondok, egyéb események felemlítése - pl. alpolgármesteri út, németországi testvérvárosi kapcsolat, óvoda felépítési költségei - mellett olyan véleménynyilvánításnak minősül, ami nem ad alapot a jogsértés megállapítására.

Kétségtelen, hogy a „nyal”, „nyalás” szó használata erőteljes megfogalmazás, azonban átvitt értelemben ez azt jelenti, hogy egy személy valakinek alázatosan hízelegve, törleszkedve a kedvét keresi (Értelmező kézi szótár 1980.)

Ezen kifejezéseket az alperes a helyi közéleti híreket tartalmazó közéleti honlapon megjelentettekkel kapcsolatos hírekre vonatkozó kritikája részeként alkalmazta, sérelmezve azt, hogy a felperes szerkesztésében működő honlapon ...-ban nem a helyi közélettel összefüggő, a közösségre tartozó hírek kerültek közzétételre, hanem a felperes, mint főszerkesztő olyan az alpolgármesterrel kapcsolatos híreket közölt, ami ... közösségének élete szempontjából nem tekinthető lényegesnek.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla arra az álláspontra jutott, hogy az alperes bár nem vitásan indulatosan fogalmazta meg véleményét, de a helyi közéletet érintő ügyek vonatkozásában nem terjeszkedett túl a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos határain, nem volt olyan sértő, lealázó, lekicsinylő, ami indokolta volna a személyhez fűződő jog megsértésének megállapítását, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében a fellebbezéssel érintett részben megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében elutasította.

A perköltség viseléséről a Pp. 239. §-án keresztül is érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2011. május 31.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő